

des Forretningsordenen med Anviisningerne er, havde han ikke stillet dette Endringsforslag, som er aldeles overflødig; thi det finder allerede nu Sted, at Bedkommende kan lade være at hæve de dem anviste Indtægter, endogsaa uden nogen bestemt Begrænsning for dette Tidspunkt. Det er først ved det Udkast til en Pensionslov, som nu foreligger, at der er foreslaaet nogle Indskrænkninger med Hensyn til Pensioner, men med Hensyn til Gager finde saadanne Indskrænkninger ikke Sted, og der vil forsaavidt altsaa ikke være Noget tilhinder for en Embedsmand i, at lade sin Gage staae i 10 Aar, om han vil. Det vil stadigt findes i Finantsregnskabet, at der er endeel Udgiftsposter, som ere anviste, men som ikke ere hævede, og det er ofte, at de gaae over flere Aar efter hinanden. Naar man finder et Beløb, som altfor længe har staaet anvist paa Kassen, uden at være hævet, saa sørger i Almindelighed vedkommende Kassierer for at faae det paagældende Beløb taget til Indtægt. Naar der altsaa ikke er nogen saadan Bestemmelse, som, saaledes som den, der er foreslaaet med Hensyn til Pensionen, der bestemmer, at, hvis Gagen ikke hæves inden en vis Tidsfrist, skal den være forbrudt, saa er hele den Inconveniens, som kan følge for Bedkommende af ikke i rette Tid at hæve sin Gage eller lade den hæve for flere Maaneder eller Dvartaler, alene den, at han kan blive nødsaget til at begjære en ny Udgiftsanviisning med Hensyn til sin Gage, og den vil han være nødsaget til at begjære, om ogsaa det Forslag, som af den ærede Forslagsstiller er optaget her, skulde blive antaget, thi Finantsministeren vilde aldrig finde sig generet ved denne Bestemmelse med Hensyn til den Forretningsorden, som engang følges, nemlig, naar det convenerer ham, at beregne den Udgift, som ikke er hævet, igjen til Indtægt.

Schack: Ja, det forekommer mig saaledes, at der ikke er nogen væsentlig Indvending mod nærværende Forslag, men at det dog vilde kunne komme til Nytte, saafremt den foreliggende Pensionslov maatte blive antagen.

Finantsministeren: Retop, naar den foreliggende Pensionslov antages, behøves det just ikke, thi det er først efter eet Aars Forløb, at Pension

nen forbrydes, ved ikke at være hævet for det paagældende Aar, men iøvrigt skal jeg ikke nægte, at jeg er altid gaaet ud fra, at man ikke i en Lov burde optage Noget, fordi det ikke kunde skade, men kun det, som er nødvendigt, og derfor maa jeg ogsaa tilraade, at man ikke vedtager dette Forslag, fordi det er aldeles overflødig.

Schack: Men den ærede Finantsminister vil dog, naar det ikke staaer i Loven, ved en simpel administrativ Regel kunne forandre det hidtil Bestaaende, som han derimod ikke vil kunne, naar det staaer i Loven.

Finantsministeren: Nei, det staaer ikke i Finantsministerens Magt, naar Loven ikke fastsætter, at Gagen inden en vis Tid skal være forbrudt, da at gjøre videre end at lade Bedkommende indgive Begjering om en ny Udgiftsanviisning, naar et vist Tidsrum er forløben, og denne Magtfuldkommenhed vil Finantsministeren ogsaa have efter det foreliggende Forslag, og skal efter Omstændighederne vide at benytte.

Schack: Ja, nu troer jeg, at vi i det Væsentlige ere enige; Resultatet bliver det, at det bliver en Behagelighed, en lovbestemt Ret at kunne møde efter Tiden, og Bedkommende risikerer ikke derved at tabe sin Pension eller Gage.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik det man til Afstemning, som foretoges i følgende Orden og med nedenstaaende Resultat:

1) Udvalgets Forslag til § 1:
Istedetfor „1ste April 1850“ sættes 1ste August 1850,
vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

2) Schacks Forslag:
At til § 1 føies:
Dog skal Enhver, som af Statskassen nyder nogen af de nævnte Indtægter, paa Forlangende være berettiget til kvartalsviis, halvvaarsviis eller aarviis at hæve sin Indkomst, efterat den er forfalden.
forkastedes med 42 mod 9 Stemmer.

3) § 1 med den vedtagne Forandring saalydende:

Fra 1ste August 1850 udbetales saavel Givillisten og det Kongelige Huses Apanager som alle Statskassen vedkommende Gager,